

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6696/06
18.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Gordane Džakula i Vere Pešić, članova veća, sa savetnikom suda Ljiljanom Jevtić, zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije, radi poništaja rešenja tuženog br. 0031-10412-824/2006 od 23.11.2006. godine, u predmetu ostvarivanja prava na novčanu naknadu za vreme nezaposlenosti, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 18.01.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije br. 0031-10412-824/2006 od 23.11.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije, Filijale Sombor br. 1904-10411-1179-1/2006 od 17.08.2006. godine, kojim je odbijen zahtev tužioca za priznavanje prava na novčanu naknadu za vreme nezaposlenosti, kao neosnovan.

Podnetom tužbom tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog zbog pogrešne primene materijalnog prava, bitne povrede odredaba ZUP-a i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Navodi da ima pravo na novčanu naknadu u slučaju nezaposlenosti, na osnovu odredbe čl. 108. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti, jer nije imao prekida u stažu osiguranja u zakonom propisanom periodu i imao je status obavezno osiguranog lica za slučaj nezaposlenosti. Osporava zaključak tuženog da je zloupotrebio pravo zasnivajući radni odnos, i navodi da za ovakav zaključak nisu dati dovoljni i jasni razlozi, kao i da nijednom radnjom nije postupio protivno pozitivnom propisu. Predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ je u odgovoru na tužbu ostao pri razlozima iznetim u osporenom rešenju i predložio da sud tužbu, kao neosnovanu, odbije.

Vrhovni sud Srbije je ocenom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, našao da je tužba osnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja pravilno je prvostepenim rešenjem od 17.08.2006. godine odbijen, kao neosnovan, zahtev tužioca za priznavanje prava na novčanu naknadu za vreme nezaposlenosti. Ovo iz razloga, jer je, po stanovištu tuženog, u provedenom postupku utvrđeno da je tužiocu, na osnovu sporazuma sa poslodavcem, uz isplatu novčane naknade, prestao radni odnos kod poslodavca "BB", dana 14.04.2006. godine, a da je sa novim poslodavcem "VV" tužilac zasnovao radni odnos na određeno vreme u periodu od 01.03.2006. godine do 30.03.2006. godine, koji je prestao na osnovu otkaza ugovora o radu. Na osnovu navedenog činjeničnog stanja tuženi organ zaključuje da je tužiocu njegovom voljom prestao radni odnos na neodređeno vreme kod poslodavca "BB", tako da nakon sporazumnog prestanka radnog odnosa zasnivanjem radnog odnosa na određeno vreme tužilac nije ostvario uslov u pogledu staža osiguranja propisan čl. 108. st. 1. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti ("Sl. glasnik RS" br. 71/2003 i 84/2004), za priznavanje prava na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti traženu zahtevom podnetim dana 11.04.2006. godine.

Vrhovni sud Srbije nalazi da osporeno rešenje ne sadrži potpuno utvrđeno činjenično stanje i razloge za zaključak da tužilac ne ispunjava uslove za ostvarivanje prava na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti, iz kog razloga je rešenje doneto uz povrede pravila postupka propisane odredbama čl. 199. st. 2. i čl. 235. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku.

Po stanovištu Vrhovnog suda Srbije, u smislu odredbe čl. 109. st. 3. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti ("Sl. glasnik RS" br. 71/03, 84/04), pravo na novčanu naknadu ima nezaposleni ukoliko mu je radni odnos prestao po osnovu sporazuma sa poslodavcem, koji je zaključen na inicijativu poslodavca. Stoga je u provedenom postupku propušteno da se utvrdi odlučna činjenica i to na čiju inicijativu, tužioca kao radnika, ili poslodavca, je zaključen sporazum o prestanku radnog odnosa tužioca kod poslodavca "BB", po osnovu koga je tužiocu kod ovog poslodavca prestao radni odnos. Obzirom da odlučne činjenice u bitnim tačkama nisu utvrđene, to se ne može prihvatiti kao pravilan zaključak tuženog da tužilac zasnivanjem radnog odnosa na određeno vreme, a nakon sporazumnog prestanka radnog odnosa, nije ostvario uslov, propisan čl. 108. st. 1. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti, u pogledu staža osiguranja za priznavanje prava na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti.

Nalazeći iz navedenih razloga da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, to je tužba uvažena i odlučeno kao u izreci ove presude, na osnovu odredbe čl. 41. st. 2., u vezi odredbe čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96). Tuženi organ će u ponovnom postupku otkloniti povrede postupka na koje je ukazano ovom presudom i doneće drugu na zakonu zasnovanu odluku, s tim što su pravno shvatanje suda i primedbe u pogledu postupka obavezni za tuženi organ, na osnovu odredbe čl. 61. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 18.01.2008. godine, U. 6696/06

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Ljiljana Jevtić, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VG